

Ordføreren for Forslagsstillerne (Simonsen): Saadan i al Almindelighed fremsætte nogen Tak for velvillig Modtagelse af Forslaget kan jeg ikke efter at have hørt de forskellige Partiers Ordførere. Jeg skal derfor heller ikke komme ind paa lange Betragtninger med Hensyn til selve Forslaget, kun fremsætte nogle ganske enkelte Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Drachmann har dog utvivlsomt vist nogen Forstaaelse af de Synspunkter, der har været bevægende for Forslagsstillerne, og i en saadan Situation, hvor Partierne staar saa delt, maa man være og er man altid taknemmelig for selv den mindste Forstaaelse.

Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Hendriksen, at Margarinefabrikkerne ønskede ikke nogen Forandring i den nuværende Ordning. Jeg vil i den Anledning gøre opmærksom paa, at Forslaget ikke omfatter en Strygning af hele Toldlovens § 37. Den første Del af Paragraffen staar uantastet, den Del, hvorefter Margarinefabrikkerne selv kan faa Tilladelse til toldfrit at indføre Spisefedt. Denne Del af Paragraffen er der ikke rørt ved, og det er selvfølgelig ikke nogen Tilfældighed, det er netop, fordi man ikke har villet foretage sig noget, der kunde siges at være rettet imod Margarinefabrikkerne. Hvor meget eller hvor lidt det betyder, er jo ikke til at paavise, men jeg og antagelig ogsaa de øvrige Forslagsstillere har i hvert Fald den Opfattelse, at „Dansk Arbejde“s Agitation i de senere Aar har bevirket, at denne Bestemmelse og Margarinefabrikernes Benyttelse af den ikke har øvet nogen Indflydelse i Retning af Prisforydelse eller den Slags Ting, men „Dansk Arbejdes“ Agitation, som jeg ved i den Retning har været heldig, er i hvert Fald i nogen Grad blevet svækket — det viser Erfaringen —, efter at Dispensationen for Sønderborg Oliefabrik er traadt i Kraft og anvendt i den Udstrækning, som Tilfældet er nu.

Det blev af en af de ærede Ordførere sagt, at Forslaget tilsigtede en Fordel for Aarhus Oliefabrik. Det har jeg i hvert Fald ikke i min Motivering for Forslaget udtalt noget om. Det er rigtigt — og det har jeg ogsaa sagt —, at den nuværende Ordning naturligvis først og fremmest gaar ud over Aarhus Oliefabrik; de Arbejdere i Olieindustrien, der føler sig stærkt interesseret i dette Spørgsmaal, ser med nogen Bekymring paa denne Dispensation, naar Udviklingen fortsættes, saaledes som den i det sidste Par Aars Tid er fortsat.

Jeg synes ogsaa, det er at skyde alt for langt over Maalet at sige, at det vil være en Ruin for Sønderborg-Fabrikken, hvis dette Forslag bliver vedtaget. Jeg vil gerne have, at man ser sagligt og nøgternt paa Tingene og forstaar, at Forslagsstillerne har ment, det var et Retfærdighedskrav, de frembar. Men saa kan man ikke tale om Ruin for nogen enkelt Fabrik, idet det jo vilde blive de samme Forhold for hele Olieindustrien, intet mere og intet mindre, der i Fremtiden vilde blive gældende, hvis man ophævede Dispensationen.

Og hvis det er saaledes, at Ophævelse af denne Begunstigelse vilde bringe Sønderborg-Fabrikken i Ruiner, saa er dermed jo ogsaa udtalt noget med Hensyn til Aarhus-Fabrikken Stilling, for saa kunde man maaske deri lægge, at det er umuligt at drive Oliepresseri her i Landet. Jeg tror, at med Lighed for Toldloven vil det være muligt, og denne Tro deles af de Arbejdere, som er beskæftiget i Industrien. Hvorvidt den er rigtig eller ikke, skal jeg ikke udtale mig om; jeg skal ikke fordomme, at nogen ser paa Sagen paa en anden Maade, men jeg personlig vil have Lov til at sige, at jeg tror ikke paa, at der vilde blive Tale om Standsning af Sønderborg-Fabrikken eller noget som helst andet, selv om ogsaa Dispensationen blev gennemført, naar der ikke sker andet end det, der er Forslagets Hensigt.

Jeg har fremdeles den Opfattelse, at det vil være umuligt i Længden at opretholde en saadan Særstilling for en enkelt Fabrik. Der kunde lige saa godt i Toldloven være indsat, at denne Bestemmelse kun skulde gælde for en enkelt Fabrik, for den kunde ikke komme til at gælde andre. Men alligevel har man valgt at sætte: „for de Fabrikker, der inden 1. Januar 1924 havde en lignende Begunstigelse“, skønt man altsaa den Gang vidste, at der ikke kunde blive Tale om andet end Sønderborg Oliefabrik. Jeg ser heri en Erkendelse af — og denne Erkendelse har formodentlig ogsaa været til Stede den Gang —, at man ikke i en Lovgivning, der omfattede hele Landet, kunde nævne en enkelt Virksomhed og sætte en enkelt Virksomhed i en begunstiget Stilling. Jeg tror heller ikke, det vil være muligt i Længden at opretholde denne Begunstigelse for en enkelt Fabrik overfor en Landslovgivning; men Tiden synes efter de ærede Ordføreres og den højtærede Ministers Udtalelser her endnu ikke — det maa jeg indrømme — at være moden til at faa